

Brent Crude Oil (\$/b)		WTI Crude Oil (\$/b)	
28/07/2023 84.03	04/08/2023 85.54	28/07/2023 79.87	04/08/2023 81.94
<p>— Brent Crude</p>		<p>— WTI Crude</p>	
Henry Hub Natural Gas (\$/MMBtu)		Europe & Asia Natural Gas (\$/MMBtu)	
28/07/2023 2.61	04/08/2023 2.57	26/07/2023 9.51 11.10	02/08/2023 9.23 10.97
<p>— Natural Gas</p>		<p>— Dutch TTF Natural Gas — LNG Japan/Korea Marker</p>	

پویایی های بازار

بهای حامل های انرژی برای ششمین هفته از افزایش قیمت برخوردار شده و ۲۰ درصد به قیمت آن افزوده شد. امروز صبح نفت خام برنت دریای شمال در لندن با قیمت ۸۶,۲۴ دلار معامله شد. افزایش قیمت ابتدا با اعلام کاهش تولید اوپک پلاس از ماه آوریل و اجرای آن در ماه مه شروع شد. روسیه و عربستان سعودی تصمیم گرفته اند که در ماه اوت و حتی سپتامبر نیز این کاهش را ادامه دهند. نفت خام وست تگزاس اینترمدییت به قیمت هر بشکه ۸۲,۸۲ دلار در بازار کاشینگ به فروش رفت. در شهر روسی نوروسیسک در کنار دریای سیاه حمله پهپادی توسط نیروهای اوکراینی صورت گرفته است. این شهر انتهای خط لوله موسوم به کنسرسیوم خط لوله خزر (CPC) با ظرفیت یک میلیون بشکه در روز است که نفت تولیدی حوزه های تنگیز و کاشغان قزاقستان را با گذشتن از اراضی روسیه به این بندر می رساند. در بازار گاز طبیعی در منطقه هنری هاب یک میلیون واحد حرارتی انگلیسی (بی تی یو) به قیمت ۲,۵۸ دلار معامله شد. همین مقدار از گاز طبیعی مایع شده در بازار روتردام در اروپا به قیمت ۹,۲۳ دلار به فروش رسید. در شرق دور گاز طبیعی مایع شده به ۱۰,۹۷ دلار هر میلیون بی تی یو معامله گردید. هر سه شاخص نسبت به هفته پیش با کاهش قیمت مواجه شده اند.

عوامل افزایش قیمت

➤ **افزایش تنش در میدین گاز مدیترانه:** اختلافات بین ترکیه و فرانسه بر سر اکتشاف گاز در شرق دریای مدیترانه افزایش یافته است. هر دو کشور مدعی هستند حق برداشت از منابع منطقه شرق مدیترانه را دارند و به طور همزمان در حال انجام عملیات اکتشاف گاز هستند. این مسئله تنش ها بین آنکارا و پاریس را تشدید کرده است. زمانی این اختلافات آغاز شد که ترکیه کشتی اکتشافی خود را به همراه یک ناوچه جنگی، به آب های مورد اختلاف در نزدیکی سواحل قبرس فرستاد. این اقدام باعث شد که دولت فرانسه واکنش نشان داده و از قبرس در اختلاف با ترکیه حمایت کند. «امانوئل مکرون» رئیس جمهور فرانسه، اقدام ترکیه را نقض قوانین بین الملل عنوان کرد و حتی این کشور را به اعمال تحریم تهدید کرد. به طور کلی این باور وجود دارد که در منطقه شرق دریای مدیترانه ذخایر عظیم گاز وجود

دارد و همین مسئله منطقه مذکور را از نظر تولید انرژی به یک حوزه راهبردی تبدیل کرده است. قبرس، یونان، اسرائیل، و مصر خود را در این حوزه ذینفع می‌دانند.

➤ **کاهش تعداد دکل‌های نفتی در ایالات متحده:** مؤسسه «بیکر هاگز»، گزارش داد که در ماه ژوئیه و برای هشتمین ماه متوالی شرکت‌های نفتی آمریکایی تعداد دکل‌های فعال خود را کاهش دادند. البته برای نخستین بار در سه ماه گذشته، تعداد دکل‌های گازی در ایالات متحده افزایش یافته است. در هفته منتهی به ۲۸ ژوئیه تعداد دکل‌های نفتی و گازی ایالات متحده ۶۶۴ واحد بود که کمترین میزان در بیش از یک سال گذشته به‌شمار می‌رود. «بیکر هاگز» اعلام کرد که تعداد دکل‌های نفتی و گازی ایالات متحده نسبت به ۱۲ ماه پیش، ۱۳ درصد معادل ۱۰۳ دکل کاهش یافته است. به‌طور کلی در ماه ژوئیه تعداد دکل‌های نفتی فعال و اشنگتن ۱۶ واحد کمتر شد و تعداد دکل‌های گازی ۴ عدد اضافه شد. «اداره اطلاعات انرژی» ایالات متحده گزارش داده که علیرغم کاهش قیمت حامل‌های انرژی به‌خصوص گاز، تولید نفت ایالات متحده نسبت به سال گذشته ۷۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته و به ۱۲,۶ میلیون بشکه در روز رسیده است. پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که تولید نفت این کشور در سال آینده به ۱۲,۹ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. تعداد دکل‌های نفتی و گازی از این جهت اهمیت دارد که مبنای روند تولید نفت و گاز در ماه‌های آینده خواهد بود.

➤ **افزایش قیمت برق در فرانسه:** براساس تأیید «امانوئل مکرون» رئیس جمهور فرانسه قیمت برق مصرفی خانوار در فرانسه ۱۰ درصد گران خواهد شد. «امانوئل مکرون» طی مصاحبه‌ای با «فرانس ۲۴» گفت: «تصمیم برای افزایش قیمت برق به شکلی متناسبی بوده و به‌دلیل مشکلات بازار و تنش‌های ژئوپلیتیک در منطقه بوده است.» وی همچنین افزود: «روند تخصیص یارانه برق در فرانسه پایان یافته اما دولت این کشور به حمایت از اقشار با کمترین درآمد ادامه خواهد داد.» در سال ۲۰۲۱، دولت فرانسه با هدف کمک به شهروندان این کشور در برابر تورم بالا در حوزه یورو تصمیم گرفت برای قیمت برق در این کشور سقف قیمت تعیین کند. «امانوئل مکرون» معتقد است در حوزه انرژی افزایش قیمت‌ها تحت تأثیر عوامل خارجی است و اگر دولت بخواهد به روند تخصیص یارانه ادامه دهد، مجبور است از پول مالیات‌دهندگان فرانسوی هزینه کند. طی سال گذشته میلادی به‌دلیل تصمیم «اتحادیه اروپا» برای کنار گذاشتن واردات گاز از روسیه در قالب سیاست

تحریم این کشور به خاطر درگیری نظامی با اوکراین، قیمت برق در کل اروپا افزایش یافت. البته یکی دیگر از دلایل افزایش قیمت برق در فرانسه کاهش تولید برق هسته‌ای در این کشور بوده است. پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۲۰۲۴ دولت فرانسه به‌طور کامل سیاست تعیین سقف قیمت برای برق را کنار بگذارد.

➤ **کاهش قابل توجه درآمد «اکسون موبیل»:** شرکت «اکسون موبیل» ایالات متحده اعلام کرد سود خالص این شرکت در سه ماهه دوم سال جاری میلادی، ۵۶ درصد نسبت به مدت مشابه سال قبل سقوط کرده است. «اکسون موبیل» بزرگ‌ترین شرکت نفتی آمریکایی است که تصمیم گرفته به سمت اجرای سیاست‌های کاهش هزینه روی آورده و بخشی از دارایی‌های کم سودده خود را واگذار کند. درآمد این شرکت در سه ماهه دوم سال جاری ۷,۸۸ میلیارد دلار بوده و این در حالی است که در مدت مشابه سال گذشته ۱۷,۸۵ میلیارد دلار درآمد داشته است.

➤ **تمدید کاهش تولید نفت عربستان سعودی و روسیه:** عربستان سعودی کاهش داوطلبانه تولید یک میلیون بشکه در روز را به مدت یک ماه دیگر تمدید کرد و در سپتامبر هم به آن ادامه خواهد داد. خبرگزاری دولتی عربستان سعودی خبر داد تولید نفت در ماه سپتامبر، حدود ۹ میلیون بشکه در روز خواهد بود. «الکساندر نوک» معاون نخست وزیر روسیه، اندکی پس از انتشار این خبر از سوی منابع سعودی، اعلام کرد که روسیه نیز صادرات نفت خود را به میزان ۳۰۰ هزار بشکه در روز در ماه سپتامبر، کاهش خواهد داد.

عوامل کاهش قیمت

➤ **توسعه میادین نفت و گاز توسط انگلستان:** انگلیس در راستای تلاش برای خودکفایی بیشتر در انرژی، صدها مجوز استخراج نفت و گاز در دریای شمال صادر کرد. «ریشی سوناک» نخست وزیر انگلیس، برنامه دولت برای اعطاء بیش از ۱۰۰ مجوز توسعه میادین نفت و گاز را تأیید کرد. لندن دستیابی به سطح کربن خنثی را تا سال ۲۰۵۰ هدفگذاری کرده اما نخست وزیر این کشور اعلام کرد: «انتظار می‌رود حتی تا سال ۲۰۵۰ انگلیس بیش از یک‌چهارم انرژی خود را از نفت و گاز تأمین کند.» وی گفت: «سوخت‌های فسیلی داخلی به بهبود امنیت انرژی کمک خواهد کرد و وابستگی به کشورهایمانند روسیه را کاهش می‌دهد.» تلاش‌های انگلیس برای رسیدن به اهداف کربن خنثی شکاف عمیقی میان

دولت محافظه‌کار و حزب کارگر مخالف در آستانه انتخابات سال آینده ایجاد کرده است. «ریشی سوناک» معتقد است اینکار باید به شیوه‌ای انجام شود که باری به هزینه‌های خانوارها اضافه نکند. براساس استدلال دولت انگلیس افزایش تولید داخلی سوخت‌های فسیلی ردپای کربن را در مقایسه با گزینه واردات گاز طبیعی مایع شده کاهش می‌دهد. با این حال لندن با چالش‌های حقوقی از سوی کنشگران اقلیمی و گروه‌های سبز روبروست که هشدار می‌دهند افزایش تولید سوخت‌های فسیلی، برخلاف اهداف اقلیمی تعیین شده است. یک گروه مدافع محیط‌زیست از دیوارهای خانه نخست وزیر بالا رفته و بر روی شیروانی خانه نوشته بزرگی در رد انرژی‌های فسیلی نصب کردند. از سوی دیگر «آژانس بین‌المللی انرژی» اعلام کرده که اگر اهداف اقلیمی قرار باشد تحقق پیدا کنند هیچ پروژه جدید نفت و گاز نباید اجرا شود. با این حال «ریشی سوناک» عنوان کرد: «مجوزهای جدید مطابق با اهداف محیط‌زیستی دولت است.»

➤ **رکوردشکنی روسیه در حفاری چاه‌های نفتی:** شرکت‌های نفتی روسیه با وجود موافقت مسکو با تمدید توافق کاهش تولید ائتلاف «اوپک پلاس» سال جاری میلادی رکورد جدیدی در حفاری نفتی بر جای خواهند گذاشت. براساس گزارش «بلومبرگ»، دکل‌ها از ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۳، ۱۴٫۷ کیلومتر چاه‌های تولیدی در روسیه حفاری کردند که ۶٫۶ درصد بیشتر از میزان برنامه‌ریزی شده و ۸٫۶ درصد بیشتر از مدت مشابه سال ۲۰۲۲ بود. شرکت‌های نفتی روسیه با وجود اینکه کرم‌لین به آن‌ها دستور داد تا تولید خود را به میزان ۵۰۰ هزار بشکه در روز کاهش دهند، حفاری خود را تسریع کرده‌اند. این کاهش تولید در ابتدا قرار بود به مدت چند ماه به تلافی تحریم‌های غرب اعمال شود اما متعاقباً در راستای توافق با سایر اعضا «اوپک پلاس» تا پایان سال ۲۰۲۴ تمدید شد. تا ماه ژوئیه، سطح بالای صادرات نفت روسیه از طریق دریا و نرخ بالای پالایش داخلی این کشور تردیدهایی را در میان ناظران بازار در خصوص اجرای کامل توافق «اوپک پلاس» توسط مسکو برانگیخته بود. آمارهای نفتی این کشور محرمانه شده است و ارزیابی پیشرفت کاهش تولید فراتر از اظهارات مقامات انرژی روسیه را دشوار می‌کند. سطح بالای حفاری برای تولید نفت در روسیه نشان‌دهنده پایبندی این کشور به توافق کاهش تولید «اوپک پلاس» نیست. مسکو ممکن است پس از پایان مدت اجرای توافق کاهش تولید «اوپک پلاس» در سال آینده میلادی، زمینه را برای تولید بیشتر نفت فراهم کند. افزایش عملیات حفاری جدید در حالی مشاهده شده است که صنعت نفت روسیه با تحریم‌های غرب روبروست. محدودیت‌های اعمال شده درباره عرضه تجهیزات و فناوری‌های انرژی کاهش توانایی

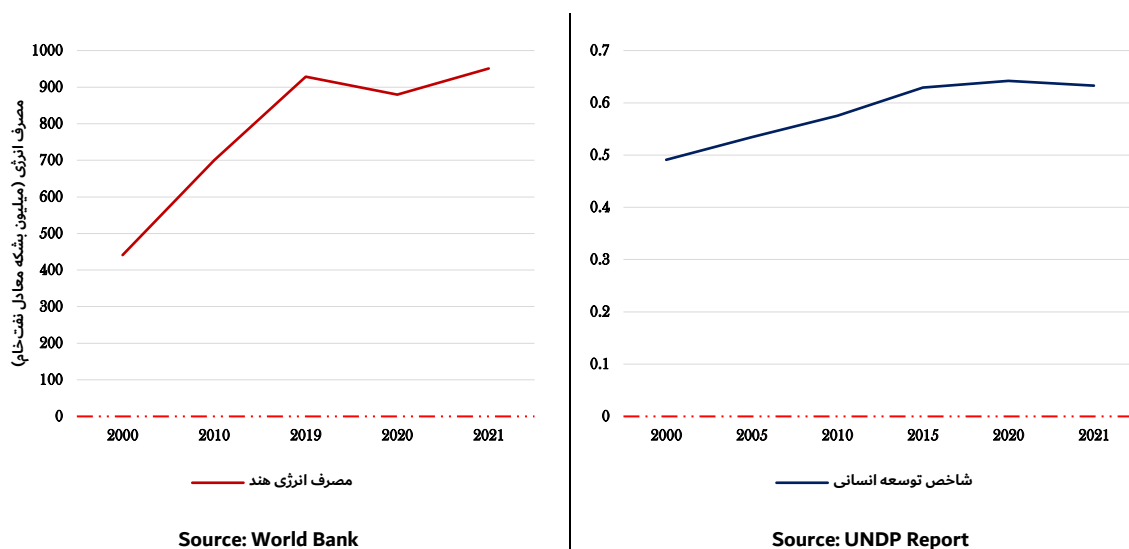
روسیه در حفاری و استخراج نفت که منبع اصلی درآمد بودجه این کشور است را هدف گرفته است. این ممنوعیت‌ها تاکنون اثرگذاری چندانی نداشته‌اند که تا حدودی به دلیل سهم بالای خدمات نفتی داخلی بوده است. در سال ۲۰۲۱، پیش از آغاز جنگ اوکراین شرکت‌های بین‌المللی تنها ۱۲ درصد سهم از بازار روسیه داشتند و در سال ۲۰۲۲، این سهم به ۹ درصد کاهش پیدا کرد.

➤ **افزایش قابل توجه صادرات نفت ایران به چین:** طبق آمار مؤسسه «کپلر»، صادرات نفت ایران به چین در طی ۳ سال گذشته ۳ برابر شده و از رقم ۳۲۴ هزار بشکه در روز به حدود یک میلیون بشکه در روز افزایش یافته است. طبق آمار مؤسسه «کپلر»، صادرات نفت ایران به چین در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به ترتیب ۶۹۲ و ۷۴۶ هزار بشکه در روز بود و با خروج ایالات متحده از برجام و پایان مهلت معافیت خرید نفت از ایران در مه ۲۰۱۹، فروش نفت به چین افت چشمگیری پیدا کرد و در طی سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ به ترتیب روزانه ۴۶۶ و ۳۲۴ هزار بشکه کاهش یافت. هم‌اکنون صادرات نفت ایران به چین با وجود تحریم حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز بیشتر است. ضمناً رکورد صادرات ماهانه نفت به چین نیز در نوامبر ۲۰۲۲ با عدد ۱,۳ میلیون بشکه در روز شکسته شد. پیش‌تر این رکورد مربوط به اکتبر ۲۰۱۸ و یک ماه قبل از آغاز تحریم دوره دوم با عدد ۱,۱ میلیون بشکه در روز بوده است. همچنین «آژانس بین‌المللی انرژی» در گزارش جدید خود با عنوان «نفت ۲۰۲۳» بر صادرات روزانه یک میلیون بشکه نفت ایران به چین صحنه گذشت و عنوان کرد: «با وجود محدودیت‌های مالی سخت، ایران موفق شد تولید نفت خام خود را حدود ۱۴۰ هزار بشکه در روز در سال ۲۰۲۲ افزایش دهد و به میانگین ۲,۵ میلیون بشکه در روز برساند. همچنین تهران فروش نفت به چین را که در سه ماهه سوم سال گذشته حدود یک میلیون بشکه در روز بوده، حفظ کرده است.»

تفسیر مفتی - هند ابرقدرتی با انرژی های تجدیدپذیر؟

در روز اول کنفرانس آب و هوایی سازمان «ملل متحد» در سال ۲۰۲۱ در گلاسکو، هند عنوان کرد قصد دارد تا سال ۲۰۷۰ انتشار کربن خود را به صفر برساند. این اعلامیه از این جهت اهمیت دارد که هند پرجمعیت ترین کشور جهان و سومین کشور آلوده کننده محیط زیست پس از چین و ایالات متحده است. بنابراین، اگر هند به این هدف دست یابد، زمین این شانس را خواهد داشت تا در محدوده هدف دو درجه سانتیگراد باقی بماند. در حال حاضر نیز سبد انرژی مصرفی هند به سوخت های فسیلی (زغال سنگ ۵۷ درصد، نفت ۲۷ درصد، گاز طبیعی ۶ درصد و انرژی های تجدیدپذیر ۵ درصد، برق آبی ۴ درصد، و هسته ای ۱ درصد) وابسته است. این گزارش به توضیح چند نکته در ارتباط با توسعه تجدیدپذیرها در هند می پردازد.

۱- انرژی برای حمل و نقل، تهویه هوا، تولید، پخت و پز، و سایر فعالیت های بشری لازم است. بنابراین دسترسی به انرژی یکی از حقوق اساسی بشر است. به همین دلیل هیچ جامعه ای وجود ندارد که بدون افزایش قابل توجه مصرف انرژی به شاخص توسعه انسانی^۱ بالایی رسیده باشد. هند نیز از این قاعده مستثنی نیست، همانطور که در شکل (۱) قابل مشاهده است رشد مصرف انرژی هند با رشد شاخص توسعه انسانی این کشور رابطه مستقیمی در طول سال های گذشته داشته است.

شکل ۱: ارتباط میان مصرف انرژی و شاخص توسعه انسانی در هند

¹ Human Development Index

۲- هند در تلاش است تا با حداکثر سرعتی که می‌تواند توسعه یافته و انتشار گازهای گلخانه‌ای را نیز کاهش دهد. این در حالی است که تا به حال هیچ کشوری چنین توسعه‌ای را تجربه نکرده است چرا که کشورها برای توسعه ابتدا افزایش چشمگیری را در مصرف انرژی تجربه می‌کنند و سپس به مبارزه با آلودگی‌های محیط‌زیست می‌پردازند. هند برای آنکه بتواند مسیر توسعه را طی کند، نیازمند آن است که مصرف انرژی خود را تا سال ۲۰۵۰ دو برابر کند. بنابراین اگر دهلی نو بخواهد مسیر توسعه اقتصادی را به‌گونه‌ای طی کند که به‌طور همزمان انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را کاهش دهد باید به‌گونه‌ای رشد کند که هیچ اقتصاد بزرگی در گذشته اینگونه رشد نداشته است.

۳- هند برای دستیابی به هدف خود در سال ۲۰۷۰ به‌طور تقریبی به ۵,۶ گیگاوات انرژی خورشیدی (۸۴ برابر ظرفیت فعلی) و ۱,۸ گیگاوات انرژی بادی (۴۲ برابر ظرفیت فعلی) نیاز دارد. براساس برخی برآوردها هند برای دستیابی به این هدف تقریباً باید ۱۰ تریلیون دلار (۲۱۴ میلیارد دلار سالانه) در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر سرمایه‌گذاری کند. بنابراین، این هدف با سرمایه‌گذاری فعلی (سالانه ۱۳ تا ۱۴ میلیارد دلار) دست‌نیافتنی خواهد بود. افزون بر این، انرژی‌های تجدیدپذیر هند با سرعت کمتری نسبت به چند سال پیش در حال رشد است. به‌عنوان مثال، رشد این صنعت در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ نزدیک به ۲۵ درصد رشد داشته است، درحالی‌که طی سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ کمی بیش از ۱۶ درصد رشد کرده است.

۴- دهلی نو برخی از منابع موردنیاز برای توسعه زیرساخت‌های انرژی‌های تجدیدپذیر را دارا است. به‌عنوان مثال، دولت در ابتدای سال جاری میلادی ۵,۹ میلیون تن لیتیوم در منطقه مورد نزاع جامو و کشمیر کشف کرد که می‌تواند به کاهش اتکاء هند به سایر کشورها برای واردات مواد معدنی موردنیاز ذخیره‌سازها از جمله باتری کمک کند. اما کشف این معادن به تنهایی توانایی شکوفایی صنعت باتری‌های پاک هند را نخواهد داشت چرا که استخراج لیتیوم از این معادن می‌تواند تا ۲۰ سال و ساخت کارخانه‌ها نیز تا ۴ سال طول بکشد. برای اینکه هند بتواند از این جدول زمانی عبور کند مناسب است که با سایر کشورهایی که در این حوزه فعال هستند سرمایه‌گذاری‌های مشترک انجام دهد. افزون بر این، ساخت و توسعه سلول‌های خورشیدی و توربین‌های بادی به تنهایی برای هند دشوار و حتی غیرممکن است. بنابراین، هند به تأمین‌کنندگان زیرساخت‌های انرژی‌های پاک وابسته خواهد بود. همچنین، به‌دلیل منابع مالی محدود بهتر است که هند جزئی از زنجیره تأمین انرژی‌های تجدیدپذیر شود. زنجیره تأمین انرژی‌های تجدیدپذیر از ایالات متحده تا «اتحادیه

اروپا» و از استرالیا تا ژاپن گسترده است. هند نیز می‌تواند با توسعه زیرساخت‌های خود در تولید کالاهایی نظیر سلول‌های خورشیدی، باتری و اجزاء توربین بادی فعالیت کند. زیرساخت‌های مذکور را هند می‌تواند به کمک شرکت‌های خارجی به صورت مستقل یا سرمایه‌گذاری مشترک توسعه دهد.

۵- صنایع فولاد، سیمان، کود، و پتروشیمی نیز به تنهایی یک پنجم کل انتشار گازهای گلخانه‌ای و سه‌چهارم از آلاینده‌های صنعتی هند را شامل می‌شوند. برای توسعه و کربن‌زدایی این صنایع بدون آسیب زدن به آن‌ها دهلی نو راه‌حلهایی را در نظر گرفته است. دولت هند به دنبال آن است که با متقاعد کردن صنایع خود به استفاده از برق پاک به عنوان منبع اصلی انرژی خود اقدام نمایند؛ چرا که در حال حاضر، این صنایع کمتر از ۲۰ درصد از انرژی خود را با برق تأمین می‌کنند. البته صنایع سنگین نمی‌توانند از برق برای تمامی کارها استفاده کنند. آن‌ها برای گرمای با شدت بالا به سوخت نیاز دارند. بنابراین برای اطمینان از پاک بودن این سوخت‌ها، هند برنامه دارد که صنایع خود را به سمت استفاده از هیدروژن سبز سوق دهد. «چشم‌انداز ملی هیدروژن سبز» هند در ژانویه ۲۰۲۲ توسط دولت تصویب شد. براساس سند مذکور هند قصد دارد تا سال ۲۰۳۰ سالانه پنج میلیون تن هیدروژن تولید کند.

۶- در توسعه اقتصادی و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر هند، سیاستگذاران باید از پاسخگویی ساختار انرژی جهان به نیازهای هند اطمینان حاصل کنند. بدین منظور، دولت هند می‌بایست با دولت‌های سراسر جهان گفتگوهای سازنده‌ای را در راستای نگرانی‌های امنیت انرژی داشته باشد. در این مسیر هند در تلاش است تا از طریق ریاست فعلی خود بر «گروه ۲۰» به چنین گفتگوهای دست یابد چرا که این گروه زنجیره تأمین انرژی‌های تجدیدپذیر را در اولویت قرار داده است. همچنین هند به دنبال آن است که شبکه برق خود را به خاورمیانه و کشورهای نظیر کامبوج، لائوس، میانمار، تایلند، و ویتنام متصل کند.

۷- دولت مرکزی تنها بازیگر رسمی و دولتی هند در رابطه با تغییر اقلیم نیست بلکه این کشور مجموعه‌ای از ایالت‌ها و شرکت‌های خصوصی را شامل می‌شود که هر یک سیاست‌ها و اولویت‌های انرژی خود را دارند. لذا این مجموعه باید در گذار انرژی هند مشارکت داشته باشند. به عنوان مثال، ایالت‌های بیهار^۲، ماهاراشترا^۳، و تامیل نادو^۴ در حال ترسیم مسیر

² Bihar

³ Maharashtra

⁴ Tamil Nadu

توسعه انرژی‌های نو و طرح برنامه‌های اقلیمی خود هستند. با این حال، تعهدات ایالت‌های هند بعضاً به تصویب نرسیده است. بسیاری از این ایالت‌ها نیز فاقد منابع مالی موردنیاز برای سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های گذار انرژی هستند. بنابراین، هند نیاز حداکثری به سرمایه‌گذاری بین‌المللی در این حوزه دارد. در حال حاضر، هند تنها ۲,۹ درصد از سرمایه‌گذاری جهانی انرژی‌های پاک را جذب کرده است.

۸- برنامه دولت فعلی هند آن است که دسترسی به انرژی را برای صدها میلیون نفر فراهم کند و به یکی از بزرگ‌ترین سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر در جهان تبدیل شود. برای تکمیل این فرآیند دولت هند به برنامه‌هایی همچون اختصاص یارانه به صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر، کاهش هزینه و سیاستگذاری در دور کردن صنایع هند از سوخت‌های فسیلی نیاز دارد. دهلی نو باید مراقب دام حمایت‌گرایی و دادن یارانه‌های بیش از اندازه به صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر خود باشد چرا که این کشور در جنگ یارانه‌های تولیدی با چین، ایالات متحده، و «اتحادیه اروپا» پیروز نخواهد شد. در عوض هند بهتر است که خود را جزو اصلی و قابل اعتماد زنجیره تأمین محصولات و خدمات انرژی پاک در بازار جهانی قرار دهد.

همکاران این شماره: امیرمحمد معانی، حسن راعی، و عباس ملکی